

- 211 1. Fatnað og aðrar ferðamannanauðsynjar, sem tilheyra farþegum, sem koma til
28. des. landsins frá útlöndum, að svo miklu leyti sem tollstarfsmenn telja farangur þennan til eigin afnota farþega á ferðalaginu.
2. Vörur, sem endursendar eru hingað frá útlöndum, vegna þess að þær seldust ekki þar, eða endursendar hingað af öðrum orsökum, enda séu færðar þær sannanir eða líkur, sem tollyfirvald telur gildar fyrir því, að um sé að ræða vörur útfluttar héðan.
3. Vörur, sem ætlaðar eru til afnota fyrir sendiherra erlendra ríkja og annarra, sem samkvæmt lögum og venju njóta hér tollfrelsis eftir nánari reglum, sem fjármálaráðherra setur.
4. Gjafir, sýnishorn o. þ. h. sendingar allt að 100 kr. virði.

5. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 88/1953, um skipan innflutnings- og gjaldeyrismála, fjárfestingarmála o. fl., öðlast gildi 1. janúar 1954. Jafnframt falla úr gildi þau fyrirmæli, sem kunna að fara í bága við hana.

Viðskiptamálaráðuneytið, 28. desember 1953.

Ingólfur Jónsson.

Dórhallur Ásgeirsson.

212
28. des.

REGLUGERÐ

um skipan innflutnings- og gjaldeyrismála, fjárfestingarmála o. fl.

I. KAFLI

Um hlutverk og skipan innflutningsskrifstofunnar.

1. gr.

Frjáls skal vera innflutningur þeirra vara og þær gjaldeyrisgreiðslur, sem ríkisstjórnin ákveður á hverjum tíma með sérstakri reglugerð. Aðrar vörur og gjaldeyrisgreiðslur eru háðar innflutnings- og/eða gjaldeyrisleyfum innflutningsskrifstofunnar, sem stofnuð er samkvæmt lögum nr. 88/1953.

2. gr.

Hlutverk innflutningsskrifstofunnar er:

1. Að úthluta innflutnings- og/eða gjaldeyrisleyfum fyrir þeim vörum og öðrum greiðslum, sem háðar eru leyfisveitingum.
2. Að annast framkvæmd vöruskömmtnunar.
3. Að fara með verðlagsáskvarðanir.
4. Að úthluta fjárfestingarleyfum.
5. Önnur störf, er ríkisstjórnin kann að fela henni.

3. gr.

Tveir menn, skipaðir af ríkisstjórninni, veita innflutningsskrifstofunni forstöðu. Þeir ráða starfsfólk skrifstofunnar og sjá um daglegan rekstur hennar. Tala starfsmanna og kostnaðaráætlun skrifstofunnar skal samþykkt af ríkisstjórninni.

Forstöðumenn innflutningsskrifstofunnar taka sameiginlega ákvarðanir um þau mál, sem skrifstofan fjallar um. Ágreiningi þeirra um meiri háttar mál getur hvor þeirra um sig eða báðir sameiginlega vísað til úrskurðar ríkisstjórnarinnar.

4. gr.

212

28. des.

Innflutningsskrifstofan skal semja sundurliðaða áætlun um greiðslujöfnuð fyrir eitt almanaksár í senn. Hagstofa Íslands og bankarnir láta innflutningsskrifstofunni í té þær upplýsingar um greiðslujöfnuð landsins, sem viðkomandi aðilar hafa yfir að ráða til samnings áætlunar, sem hér um ræðir. Jafnframt skal hún semja sundurliðaða áætlun fyrir 4 mánuði í senn um leyfisveitingar fyrir einstökum vörutegundum og greiðslum, sem háðar eru innflutnings- og gjaldeyrisleyfum samkvæmt 1. gr. Enn fremur skal hún semja sundurliðaða áætlun um aðrar gjaldeyrisgreiðslur á sama tíma.

5. gr.

Innflutningsskrifstofan skal mánaðarlega senda viðskiptamálaráðuneytinu sundurliðaða skýrslu um leyfisveitingar og gjaldeyris sölu í næsta mánuði á undan og ber Landsbanka Íslands og Útvegsbanka Íslands h.f. að láta skrifstofunni í té nauðsynlegar upplýsingar í þessu skyni.

II. KAFLI

Um innflutning og tollafgreiðslu.

6. gr.

Óheimilt er að flytja til landsins hvers konar vörur, nema þær hafi verið greiddar seljanda, gjaldeyri til greiðslu þeirra hafi verið tryggður hjá banka eða B-skirteini hafi verið gefið út til innflutnings varanna, áður en þær eru sendar til landsins. Gildir þetta jafnt þótt innflutnings- og gjaldeyrisleyfi hafi þegar verið veitt fyrir vörunum.

Engar vörur má tollafgreiða, nema framvísað sé innkaupareikningi með áritaðri kvittun seljanda fyrir greiðslu varanna eða með áritun banka um að vörurnar séu greiddar eða greiðsla tryggð í erlendum gjaldeyri.

7. gr.

Landsbanki Íslands og Útvegsbanki Íslands h.f. skulu hafa eftirlit með því, að erlendar innheimtur, sem sendar eru til þeirra, fullnægi ákvæðum 6. gr. Sé innheimtum ekki gerð skil innan 30 daga frá komudegi og greiðslutrygging liggur ekki fyrir, er bönkunum skylt að tilkynna það gjaldeyriseftirlitinu, sem lætur rannsaka málið. Komi í ljós, að greiðsla vörunnar hafi ekki verið tryggð samkvæmt ákvæðum 6. gr., ber gjaldeyriseftirlitinu að tilkynna það viðkomandi tollstjóra, sem gera skal ráðstafanir til að varan sé endursend innan tveggja mánaða frá því að tilkynningin kom honum í hendur.

8. gr.

Ákvæði 6. og 7. gr. hér að framan gilda ekki um gjafasendingar allt að 500 kr. að verðmæti, eða sendingar, sem ekki er ætlast til greiðslu fyrir, enda séu færðar sönnur á, að svo sé.

9. gr.

Skipstjórar, farstjórar og afgreiðslumenn skipa mega ekki afhenda viðtakendum aðfluttar vörur, nema með samþykki hlutaðeigandi tollstjóra eða umboðsmanna hans.

Póstafgreiðslumenn mega ekki afhenda vörur, sem koma í póst frá útlöndum, nema fyrir liggja innflutningsheimild og að uppfylltum skilyrðum 6. gr. hér að framan.

10. gr.

Innflytjendum ber að afhenda tollstjórum eða umboðsmönnum þeirra innkaupareikning í tvíriti yfir vörur, sem hafa verið keyptar til landsins. Tollstjórar eða um-

212 28. des. Þaðsmenn þeirra skulu gæta þess, að um allan innflutning sé fylgt gildandi reglum, sbr. 1. og 6. gr. þessarar reglugerðar, og ef vara er háð leyfisveitingum eða á skilorðsbundnum frilista, skal innflutningsleyfi eða B-skírteini fylgja til tollafgreiðslu og þess gætt, að innflutningsheimildin sé í samræmi við innkaupareikningana og vörurnar.

11. gr.

Þegar vörur eru tollafgreiddar, skal afhenda innflytjendum annað eintak innkaupareikninganna með áritun um að innflutningur hafi farið fram. Skal þetta eintak vera til afnota fyrir gjaldeyriseftirlitið.

12. gr.

Hver sá, er fær innflutnings- eða gjaldeyrisleyfi, greiði innflutningsskrifstofunni 1% af fjárhæð þeirri, sem leyfið hljóðar um, þó aldrei minna en 2 krónur fyrir hvert einstakt leyfi. Skal gjaldi þessu varið til þess að standast kostnað af starfsemi innflutningsskrifstofunnar og framkvæmd laga nr. 88/1953. Leyfisgjaldið greiðist við afhendingu leyfanna. Ef gjaldið nægir ekki, greiðir ríkissjóður það, sem á kann að vanta. Verði tekjuafgangur, rennur hann í ríkissjóð.

III. KAFLI

Um gjaldeyrismeðferð og eftirlit.

13. gr.

Landsbanki Íslands og Útvegsbanki Íslands h.f. hafa einkarétt til þess að verzla með erlendan gjaldeyri. Þó er pósthjórninni heimil slík verzlun innan þeirra takmarka, sem viðskiptamálaráðherra setur.

Öllum erlendum gjaldeyri, sem bankarnir kaupa, skal skipt milli þeirra þannig, að Útvegsbankinn fái á kaupgengi $\frac{1}{3}$ hluta alls gjaldeyrisins, ef hann óskar þess, hlutfallslega af hverri mynt, sem keypt er á mánuði hverjum. Hlutfalli þessu getur ráðherra breytt, ef báðir bankarnir samþykkja.

Að selja erlendan gjaldeyri er að láta hann af hendi fyrir íslenzkan gjaldeyri eða aðra greiðslu, í hverju sem fólgin er, en að kaupa erlendan gjaldeyri er að fá hann fyrir íslenzkan gjaldeyri eða aðra greiðslu, í hverju sem fólgin er.

Til erlends gjaldeyris teljast myntaðir peningar, peningaseðlar, ávisanir, víxlar, skuldabréf og önnur verðbréf og skuldbindingar, sem hljóða um greiðslu í erlendum peningum.

14. gr.

Landsbanki Íslands skal starfrækja gjaldeyriseftirlitsskrifstofu, sem skal undir umsjá viðskiptamálaráðuneytisins hafa öruggt eftirlit með því, að misnotkun á erlendum gjaldeyri eigi sér ekki stað.

Þeim, sem kaupa vilja erlendan gjaldeyri til þess að greiða fyrirfram vörur eða annað, skal skylt að láta afgreiðslubankanum í té skuldbindingu í tvíriti um að leggja fyrir gjaldeyriseftirlitið innan hæfilegs tíma innflutningsskjöl frá erlendum aðila með áritun tollstjóra um að innflutningur hafi farið fram, eða, ef um er að ræða greiðslur fyrir annað en vörur, önnur gögn, sem gjaldeyriseftirlitið telur fullnægjandi til sönnunar því, að gjaldeyrinum hafi verið ráðstafað eins og til var ætlað, enn fremur skuldbindingu um að endurgreiða afgreiðslubankanum í sama gjaldeyri þann afgang, sem verða hann, eða alla fjárhæðina, ef svo fer, að fyrirhuguð kaup takast ekki eða að ástæðan til yfirfærslunnar fellur niður af öðrum orsökum. Ef frekari dráttur en gert er ráð fyrir í upphafi, verður á fullnægingu þessara skuldbindinga, er gjaldeyriskaupanda skylt að gera gjaldeyriseftirlitinu skriflega fulla

grein fyrir ástæðum til þess. Að öðru leyti skal eftirlitinu hagað þannig, að það verði sem hagkvæmast og öruggast.

212
28. des.

15. gr.

Allur erlendur gjaldeyrir, sem hérlendir aðilar eiga eða eignast fyrir vörur eða þjónustu, skal seldur Landsbanka Íslands eða Útvegsbanka Íslands h.f., án óeðlilegs dráttar.

Gjaldeyriseftirlitið hefur umsjón með því, að til skila komi allur gjaldeyrir, sem á að greiðast fyrir útfluttar vörur og annað, sem greiðast á með erlendum gjaldeyri, og getur það krafizt upplýsinga og skýrslna í því sambandi, er það telur nauðsynlegar.

Með samþykki innflutningsskrifstofunnar er eigendum íslenzkra skipa og annarra farartækja heimilt að láta af hendi erlendan gjaldeyri, sem þeir fá í flutningsgjöld, fargjöld og önnur slík gjöld, sem innt eru af hendi erlendis til greiðslu á skyldugreiðslum til skipverja og starfsmanna sinna erlendis og á öðrum nauðsynlegum kostnaði vegna afgreiðslu og veru skipanna og farartækjanna erlendis, svo og nauðsynjum skipanna og farartækjanna þar til er þau koma hingað, en skylt er eigendum skipanna og farartækjanna að gera gjaldeyriseftirlitinu fullnægjandi grein fyrir öllum slíkum greiðslum í erlendum gjaldeyri. — Enn fremur getur innflutningsskrifstofan heimilað innlendum vátryggingarfélagum, sem endurtryggja erlendis, að ráðstafa þeim erlenda gjaldeyri, sem þau fá greiddan í iðgjöldum og sem tjónabætur, en aðeins til greiðslu á endurtryggingargjöldum og öðrum eðlilegum kostnaði við tryggingarstarfsemina í því landi, sem gjaldeyriskennanna er aflað, en skylt er þeim að gera gjaldeyriseftirlitinu ársfjórðungslega fullnægjandi grein fyrir ráðstöfun gjaldeyrisins.

Innflutningsskrifstofan getur sett nánari reglur, ef hún telur þess þörf, til tryggingar því, að heimildir þessar verði eigi misnotaðar.

16. gr.

Útflytjendum íslenzkra afurða og annarra vara er skylt að láta koma fyrir þær erlendan gjaldeyri og afhenda hann til Landsbanka Íslands eða Útvegsbanka Íslands h.f.

Skylda þessi nær þó ekki til:

1. Fatnaðar og annarra nauðsynja, sem farþegar á skipum eða öðrum farartækjum hafa með sér til útlanda til eigin afnota á ferðalaginu.
2. Notaðra heimilismuna og annarra nauðsynja manna, sem eru að flytja búferlum til útlanda.
3. Endursendra aðfluttra vara, sem ekki eru seldar til útlanda eða eiga að seljast þar og engin greiðsla kemur fyrir, nema greitt hafi verið fyrir þær við innflutning.
4. Gjafa og sýnishorna, sem engin greiðsla kemur fyrir.

17. gr.

Áður en vörur eru fluttar héðan til útlanda skulu útflytjendur afhenda tollstjóra eða umboðsmanni hans skýrslu á þar til gerðum eyðublöðum um hinar útfluttu vörur, og afrit af farmskirteini eða fylgibréfi yfir vörurnar, ef það hefur verið gefið út, svo og afrit af sölureikningi yfir vöruna, ef salan hefur farið fram, en ef salan fer fram síðar, þá skuldbindingu um að afhenda sölureikning, þegar salan hefur átt sér stað.

Sölureikningur fyrir útfluttar vörur skal hljóða um greiðslu í erlendri mynt, en á skýrslum þeim, sem um ræðir í 1. málsg., skal söluverðið gefið upp í íslenzkri mynt og skal miða við dagsengi.

Skýrslur þær og skjöl, sem ræðir um í 1. málsg. þessarar greinar, skulu af-

212 hentar svo tímanlega, að fram geti farið skoðun á vörunum, ef þörf krefur, áður en ferming þeirra á sér stað. Skýrslu þarf þó ekki að gefa um vörur þær, sem um ræðir í tölulíðunum 1—4 í 16. gr.

Hins vegar ber að framvísa öllum slíkum vörum fyrir tolleftirlitsmanni, sem er að rannsókni í skipi eða farartæki eða afgreiðir það til útlanda.

Útflytjendur ísfisks, sem seldur er á erlendum markaði, skulu senda gjaldeyris-
eftirlitinu skilagrein (yfirlitsreikning) yfir hverja einstaka sölu, frá aðilum þeim, sem annast söluna erlendis, strax og þær berast, og enn fremur önnur gögn í þessu sambandi, sem gjaldeyriseftirlitið kann að óska eftir.

18. gr.

Annað samrit af farmskrá þeirri, sem ræðir um í 1. mgr. 33. gr. laga nr. 63 31. des. 1937, skulu tollstjórar eða umboðsmenn þeirra senda Landsbanka Íslands, ásamt skjölum þeim, sem ræðir um í 17. gr.

Aðalfarmskrá þá, sem ræðir um í 2. mgr. 33. gr. framannefndra laga nr. 63 31. des. 1937, skulu tollstjórar eða umboðsmenn þeirra, fyrst um sinn og þar til önnur skipun verður á því gerð, senda Landsbanka Íslands.

Auk farmskráa, sem skipstjórar, farstjórar og afgreiðslumenn skipa og annarra farartækja skuli gera yfir útflutningsvörur, sem skipið eða farartækið hefur tekið til flutnings og koma á farmskrá, skulu skipstjórar eða farstjórar gera og afhenda tolleftirlitsmanni, áður en skipið eða farartækið leggur úr höfn, skrá yfir vörur þær, sem skipið eða farartækið hefur tekið úr landi og ætlaðar eru útflutningsskipinu eða farartækinu sjálfu, skipverjum eða starfsmönnum og farþegum til neyzlu og notkunar í skipinu eða farartækinu.

Skipstjórar eða farstjórar eru enn fremur skyldir til að gefa tolleftirlitsmanni, ef ástæða þykir til, skýrslu um það, hvernig vörur þær, sem ræðir um í 3. mgr. þessarar greinar, hafa verið greiddar og til hvers eða hverra greiðslan hefur gengið eða á að ganga.

19. gr.

Tollstjórar, hver fyrir sitt umdæmi, skulu láta Hagstofu Íslands í té nákvæma skýrslu um útfluttar og innfluttar vörur. Um nánari tilhögun þessara skýrslna og um fresti og tíma til sendingu þeirra til hagstofunnar fer eftir ákvörðun hagstofustjóra.

IV. KAFLI

Um verðlagsákvarðanir og vöruskömmtn.

20. gr.

Forstöðumenn innflutningsskrifstofunnar ákveða hvaða vörur og þjónusta skuli háð ákvæðum um hámarksálagningu eða hámarksverð. Þeir fara með verðlagsákvarðanir á þeim vörum og þjónustu, sem háð eru ákvæðum um hámarksálagningu eða hámarksverð, að fengnum tillögum verðgæzlustjóra, sbr. 4. gr. laga nr. 35/1950 og 1. gr. laga nr. 30/1951. Ágreiningi um verðlagsmál getur hvor forstöðumanna innflutningsskrifstofunnar, eða báðir í sameiningu, skotið til ríkisstjórnarinnar til endanlegs úrskurðar.

21. gr.

Verðgæzlustjóri skal þegar í stað birta ákvarðanir í verðlagsmálum, sem almenning varða, og ganga þær í gildi jafnskjótt og gilda þangað til öðru vísi verður ákveðið. Ákvarðanirnar skulu birtar þannig, að þær verði almenningi kunnar á því verðlagssvæði, er þær ná til.

22. gr.

212

28. des.

Á meðan ríkisstjórnin notar heimild í lögum til að ákveða með skömmtun hámarks magn þeirra vara, sem greiddar eru niður úr ríkissjóði, fer innflutningsskrifstofan með framkvæmd slíkrar skömmtunar. Innflutningsskrifstofan auglýsir magn slíkra vara, samkvæmt ákvörðun ríkisstjórnarinnar hverju sinni, lætur gera skömmtunarseðla, annast útsendingu þeirra og sker úr ágreiningi er rísa kann út af framkvæmd slíkrar skömmtunar. Enn fremur veitir innflutningsskrifstofan móttöku þeim skömmtunarreitum, er notaðir hafa verið við kaup á slíkum skömmtunarvörum og gefur út vottorð um seðlaskil. Síðan skulu reitirnir ónýttir.

Bæjarstjórnir og hreppsnefndir, hver í sínu umdæmi, skulu hafa á hendi afhendingu til almennings á þeim skömmtunarseðlum er að framan greinir og gera skil vegna slíkrar afhendingar, samkvæmt auglýsingu innflutningsskrifstofunnar á hverjum tíma.

Óheimilt er seljendum skömmtunarvara, samkv. framansögðu, að veita móttöku reitum af skömmtunarseðlum nema gegn samsvarandi magni af skömmtunarvörum.

V. KAFLI

Um fjárfestingu.

23. gr.

Frjálst skal vera að byggja íbúðarhús, þar sem hver íbúð, ásamt tilheyrandi geymslu, þvottahúsi og þess háttar, er allt að 520 rúmmetrum, svo og peningshús, heyhlöður, verbúðir og veiðarfærageymslur. Enn fremur eru undanþegnar fjárfestingarleyfum framkvæmdir, er kosta fullgerðar allt að 40 000 krónum í efni og vinnu.

Aðrar framkvæmdir skulu háðar fjárfestingarleyfum, er innflutningsskrifstofan veitir.

Óheimilt er byggingarnefndum í kaupstöðum og kauptúnum að leyfa að hefja framkvæmdir, sem fjárfestingarleyfi þarf til, nema slíkt leyfi liggi fyrir. Enn fremur skulu byggingarnefndir, hver í sínu umdæmi, hafa eftirlit með því að framkvæmdir, sem hafnar eru án fjárfestingarleyfa, séu í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

Þar sem byggingarnefndir starfa ekki, skulu oddvitar gæta þess, að ekki séu hafnar framkvæmdir, er háðar eru fjárfestingarleyfum, án leyfis innflutningsskrifstofunnar, svo og að framkvæmdir, sem hefja má án leyfis, séu í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

Byggingarnefndir og oddvitar skulu mánaðarlega senda innflutningsskrifstofunni tilkynningu um hverja þá fjárfestingarframkvæmd, sem hafin er í umdæmi þeirra og þessir aðilar áætla að kosti samtals yfir 40 000 krónur.

Innflutningsskrifstofan gefur byggingarnefndum og oddvitum nánari fyrirmæli um framkvæmd fjárfestingareftirlitsins og fyrirkomulag framangreindra skýrslugerða.

24. gr.

Framkvæmdabanki Íslands skal fylgjast með fjárfestingu í landinu, og skal bankinn vera ríkisstjórninni til ráðuneytis um fjárfestingarmál. Skal Framkvæmdabankinn semja áætlun um þjóðartekjurnar, myndun þeirra, skiptingu og notkun. Hlutaðeigandi aðilum skal skylt að veita Framkvæmdabanka Íslands allar upplýsingar, sem hann þarfnast vegna þessa hlutverks.

25. gr.

Skömmtun á byggingarefni fellur niður við gildistöku þessarar reglugerðar.

212
28. des.

VI. KAFLI
Ýmis ákvæði.

26. gr.

Starfsmönnum innflutningsskrifstofunnar er bannað, að viðlagðri ábyrgð eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um opinbera starfsmenn, að skýra óviðkomandi mönnum frá þeim atriðum, er þeir verða áskynja í starfi sínu og leynt eiga að fara.

27. gr.

Hver sá, er vanrækir að láta innflutningsskrifstofunni í té skýrslur þær, sem honum er skylt að gefa samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, skal sæta 20—200 kr. dagsektum. Sá, sem gefur sömu aðilum rangar skýrslur, skal sæta refsingu samkvæmt ákvæðum 15. kafla almennra hegningarlaga.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar, og reglum settum samkvæmt þeim, varða sektum allt að 200 þús. kr. Ef miklar sakir eru eða ef brot er ítrekað, má svipta sökunaut atvinnurétti um stundarsakir eða fyrir fullt og allt. Upptaka eigna samkvæmt 69. gr. almennra hegningarlaga skal og heimil vera.

28. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkv. lögum nr. 88 24. des. 1953, um skipan innflutnings- og gjaldeyrismála, fjárfestingarmála o. fl., öðlast gildi 1. janúar 1954.

Viðskiptamálaráðuneytið, 28. desember 1953.

Ingólfur Jónsson.

Dórhallur Ásgeirsson.

213
3. des.

SAMÞYKKT

fyrir Vatnafélag Nesjahrepps í Austur-Skaftafellssýslu.

1. gr.

Félagið heitir Vatnafélag Nesjahrepps. Heimili þess og varnarþing er Nesjahreppur í Austur-Skaftafellssýslu.

2. gr.

Verkefni félagsins er að vinna að því með fyrirhleðslum og öðrum mannvirkjum að veita Laxá, svo að hún eyðileggi ekki tún, engjar, beitiland og vegi jarða þeirra, er að henni liggja.

Félagið getur aukið starfsvið sitt, að því er nær til annarra vatna í sveitinni, svo sem Hornafjarðarfljóta, Hoffellsár, o. fl., og er þá opið öllum hreppsbum að ganga í það.

3. gr.

Samþykkt þessi nær til jarðanna: Árnanes, Borga, Fornustekka, Meðalfells I og II, Austurhóls, Brekkubæjar, Grundar og Bjarnarness. Nú þykir nauðsynlegt eða réttmætt að bæta við félagsskapinn nýjum jörðum, eða fella jarðir úr félagsskapnum, og er það heimilt með samþykki aðalfundar, en náist það ekki, má skjóta því atriði til úrskurðar atvinnumálaráðherra, sbr. 76. gr. vatnalaganna.